

לְיִבָּה וּלְבִתָּה הָרוּחַ אִם יֵשׁ בְּלִבֵּיוֹ בְּדֵי לְעֹבֹת חַיִּים וְאִם לֹא
פְּטוּר. כְּשֶׁאֵין כְּרוֹם כְּפִי עֲמֻמוֹ כִּי לְלוֹת מִיָּרִי לֹא
כְּשֵׁשׁ כֹּ כִי לְלוֹת אֲפִילוֹ כְּשֵׁשׁ כִּיבִיזֵי הַמִּלְכָּה כִּי לְלוֹת לְמֵה
יִסְתַּחֲבִיב דְּלֹא אִיזֵה נְמִי הִיזֵה הוֹלֵךְ וּמוֹזֵק אֵלָּה וְדֹא כְּשֶׁאֵין כְּרוֹם

כדי ללבוש חייב המלצה כי הוא עשה
הכל דהוה ליה כמו זה יכול זה אינו
יכול דחשיב אינו יכול מקשיב שאין זו
ממש צפרק המזניע (שם ד' ג' וס"ה)
ואם לא צליצווי כדי ללבוש אע"פ
גם ברוח אין כדי ללבוש פטור
ללא מחייב משום אשכ אשכ לא אם כן
עשה כל כך בפני עצמו בלא סיוע
הרוח או דבר אחר שיוכל להזיק
ברוח מזהה אחר גמר המעשה שלו
דהכי משמע המצניח את הצערה
בפני עצמו עשה את הצערה שיכול
להזיק ברוח מזהה ולכן כאן פטור
בדלאל ליצוי לא היתה יכולה להזיק
והליצוי הדיינו גמר עשייתה לא עשה
המלצה בפני עצמו ופרשך אחאי פטור
ליהוי כשעושה הליצוי ע"י סיוע הרוח
כאילו עשהה בפני עצמו כמו לענין
שם דחשיב וזרה ורוח מקשיעמו
כעושה בפני עצמו ומשני אחי הכא
במאי עסקינן כגון שליזה מלך אחד
שבענין זה אין דרך הרוח לסייעו
ולכן ין מתמרין שנסתמיה צליצו
הרוח פטור ללא הוה ליה לאסוקי
ארעמיה שיטטרף ליצוי הרוח עם
ליצווי ללא שכיח שיטטרפו ולא הו"ל
להזכר בכך יותר מנזכר שאין מזהה
מלך פר"י ועוד יש לפרש כגון שליזה
מלך אחד שאין צליצווי ללבוש לא
המדורה ולא ברות אלא דבר אחד
מדורה ליזה הוא וכל אחד ליזה
הרוח ואם לא היתה המדורה ממלצה
כי אם מלך אחד היה הולך וכזה
מחמת שהוא מועט ומחמת שהאשות
ממחברות יחד ממגדלת האש ומזקת
ולא דמי השמא לזורה ורוח מקשיעמו
דמה שליזה לא סייע הרוח כלום:
רנא אמר בגון שליזה ברוח מצויה
ורבתיה הרוח ברוח שאין

מצויה. וה"פ אם יש בליביו כדי ללבוש עם רוח מלאה חייב דחשיב כאלו עושה הכל בפני עצמו ואם לאו שאין בליביו בזהדי רוח מלאה כדי ללבוש אלא ע"י רוח שאין מלאה שסייעתו נעשה המלה פטור לדברו שאינה נעשה לרוח לא הוה ליה לאסוקי אדעתיה: **רבי** זירא אמר בגון דצמרה צמודי. לא נפח באור ענין שבינת הרוח אלא חוס הבול פיו הוציא על האור ללבושו והכי קאמר הוה ליה לאסוקי אדעתיה שמתערך ור' לסייעו כי הם מקלקלים זה את

רב אשי אמר כי אמרינן זוהר ורוח מסייעתו הני מילי לעינין שבת דמלאכת מחשבת אסרה תורה, וכשגורס לזרות הרוח המסייעתו הוי מלאכת מחשבת ולהכי חייב בגרמת זרייה זו אבל עושה מעשה של זרייה בפני עצמו לא אקרי ^(זורה) לכן הכא לא מקרי מבעיר אלא גורס והטורה לא חייבה אלא מבעיר ולא הגורס ^(אלא) הצבעה ע"י רוח המסייעתו ולהכי חשיבה הא גרמא לעינין האש ככל שאר גרמות דקדיל גרמא בנוקין פטור ומר בר רב אשי דפריך גבי קתא בלא יחפור ^(ב"ב דף טז. וס. וס.) מאי שנא מזוהרה ורוח מסייעתו מצי סבר כרב אשי דהכא דהתם לענין חיוב ההכחקה חשיב גירי דליה וזריך להרחיק ואפי' ^(זרי) יופי כמו בהכחקה סולס מהשוכך חשיב גירי דליה לענין ההכחקה אע"ג דלא חשיב ליה התם אלא גרמא דפטור מתשלומין מ"מ אסור וזריך להרחיק וגך היולא מתחת הפטיש דחשיב מוץ משום דניחא ליה דחיל ומה בכח כל כך שאחר גמר כמו זיק ברוח מזויה וכך משני בלא יחפור ולא ראה להעמיד שמכה כל כך בכח עד שמוקין בכח אדם בלא רוח אלא כן לא היה מני לא גבי נוקין דאש אלא גבי נוקין דאדם: **והכא** גרמא בנוקין, מתוך כך נראה דאש שנים הביאו לעצם ואור וזוהר שניהם ואין בכל אחד כדי לננות פטור ותימיה הוא: **לרבות** כל בעלי קומה, בקוטרם פירש כל שיש אצל בירושלמי משמע דמריב אילנות וכל דבר המחובר והכי איתא התם אי מה קנדיש מיוחד שהוא תלוש מן הקרקע אף כל שהוא תלוש מן הקרקע ת"ל או הקמה:

גליון הש"ס
גמ' או מיבעי ליה לחלק.
עין חולין דף פו ע"ג תוס'
ד"ה למתא וז"ע:

רבינו חננאל
 סילתא או שראנא יהווא
 ודאי ממשע ידיה קא
 נגמי וקיימא לז' דחזי נאן
 עב דרש שמיא
 שמינז דחזיקה דהוא
 רביה ר' חזקוני מליז עליה
 כיון דברדיה לא אשכחן
 ללגותיהו לא דחין ל'
 ויתון... [באז חזקוני
 המבנה חייב מאן דתאני
 ליבה לא מיתשבש
 דכתיב בלבא אש אש
 דתאני ניבה לא משתבש
 דכתי' בורא יני שפומי.
 תדרורה דתא שפמא
 נעוה... [לבתה הרוח כלול
 שפומי. תיר' ליבה
 ולבתה הרוח אש יני
 בלבתי] לאו לל' [בבתה]
 חייב אש כיון [שפומי]...
 [א] וד. יני גרואז. עיני
 יכיש. סילתא, עיני
 קטנים, שראנא. נר ר' זריא
 אד' צמרא צמורי.
 חממא חממא אש נשף
 בשפתוי אלא שפ' יני
 נשפן מן הגרון דהיינו רוח
 אש לפיכך אש רומא
 לוורדו רוח מסייעת. פ"א
 שלא היה מלבה בכל כחו
 אלא מלבה ע"י האור,
 נשפ' הרוח.

בב א מ״י פ״ד מהל' מקי
 ממון הלכה ז ועיין
 בהשגות ובמ״מ סמו עשין
 סו טו״ע ח״מ סימן תיח
 סעיף ט ועיין שם בבה״ה
 ובצ״י:
ב [רב אלפס במקומו ועוד
 בצ״כ פ״כ דף קסן]:
בג ג ד מ״י שם הל' ח
 טו״ע שם סעיף ז:

לעזי רש"י
פליי"א [פיל"א]. יעה.

מוסף רע"י

שְׁלָטָא. עַיִן קָטִינָה
דְּקִיס, דְּהֵאֵר וְדֵאֵר פּוֹשֵׁעַ
זֶהוּ (וְעֵינֵי כַבֵּ), דְּמִלְאכַת
תְּרוּרָה. אִסְרָה אִסְרָה תְּרוּרָה.
שְׁמִסְמִסָּה פִּרְשָׁה שָׁמַת
מִלְמַלְתָּ הַמִּשְׁקֵן בְּיִקְלָה
יִסְתָּ מִלְמַלְתָּ מִחֲשַׁבְתָּ
מִכֹּחַ (בִּיחַ יג) שְׁמִעוּשָׁה
זֹמֶת מִתְכַּוֵּן מִלְמַלְתָּ
מִמְרָה אֵלֶּה שְׁמַגָּה בְּנִתָּה אוֹ
בְּכֹר שְׁמַלְתָּה וְזֹמֶת מִתְרַמֵּת
זְבָחִים זֶה. וְכַעֲזָה חֲגִיגָה
(:) שְׁמַגָּה לְעֹשֶׂת זֹמֶת
שְׁמַגָּה (טוהדוֹרִין טב:) שְׁמַגָּה
וְיִתְכַוֵּן מִלְמַלְתָּ זֶה עֲמָה
(כְּרִיתוֹת יט).